

UOHSX00BOXN9

USNESENÍ

Č. j.: ÚOHS-S0382/2018/VZ-30274/2018/533/LHI

Brno: 23. října 2018

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), ve správním řízení zahájeném dne 23. 9. 2018 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – město Velké Hamry, IČO 00262595, se sídlem Velké Hamry 362, 468 45 Velké Hamry, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 2. 10. 2018 JUDr. Ondřejem Kochmanem, ev. č. ČAK 11557, se sídlem Belgická 276/20, 120 00 Praha,
- navrhovatel – GOLEM Velké Hamry, a.s., IČO 25476726, se sídlem Bohdalovice 76, 468 45 Velké Hamry, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 21. 9. 2018 JUDr. Zdeňkem Holáskem, ev. č. ČAK 05054, se sídlem 28. října 2073/31, 466 01 Jablonec nad Nisou,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Zajištění dodávek tepla a teplé užitkové vody pro město Velké Hamry“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 20. 7. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 23. 7. 2018 pod ev. č. Z2018-024584, ve znění oprav uveřejněných dne 3. 8. 2018, dne 13. 8. 2018 a dne 17. 9. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 24. 7. 2018 pod ev. č. 2018/S 140-319946, ve znění oprav uveřejněných dne 3. 8. 2018 pod ev. č. 2018/S 148-338743, dne 11. 8. 2018 pod ev. č. 2018/S 154-353200 a dne 15. 9. 2018 pod ev. č. 2018/S 178-403199,

vydává toto

usnesení:

Správní řízení se podle § 257 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **zastavuje**, neboť stejnopis návrhu navrhovatele – GOLEM Velké Hamry, a.s., IČO 25476726, se sídlem Bohdalovice 76, 468 45 Velké Hamry – ze dne 23. 9. 2018 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – město Velké Hamry, IČO 00262595, se sídlem Velké Hamry 362, 468 45 Velké Hamry – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Zajištění dodávek tepla a teplé užitkové vody pro město Velké Hamry“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 20. 7. 2018 a uveřejněno ve Věstníku

veřejných zakázek dne 23. 7. 2018 pod ev. č. Z2018-024584, ve znění oprav uveřejněných dne 3. 8. 2018, dne 13. 8. 2018 a dne 17. 9. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 24. 7. 2018 pod ev. č. 2018/S 140-319946, ve znění oprav uveřejněných dne 3. 8. 2018 pod ev. č. 2018/S 148-338743, dne 11. 8. 2018 pod ev. č. 2018/S 154-353200 a dne 15. 9. 2018 pod ev. č. 2018/S 178-403199, nebyl doručen výše uvedenému zadavateli ve lhůtě podle § 251 odst. 2 citovaného zákona, tj. do 10 dnů ode dne, v němž obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námítky odmítl, tj. do 24. 9. 2018.

ODŮVODNĚNÍ

I. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel dne 23. 9. 2018 návrh navrhovatele – GOLEM Velké Hamry, a.s., IČO 25476726, se sídlem Bohdalovice 76, 468 45 Velké Hamry, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 21. 9. 2018 JUDr. Zdeňkem Holáskem, ev. č. ČAK 05054, se sídlem 28. října 2073/31, 466 01 Jablonec nad Nisou (dále jen „navrhovatel“) – ze dne 23. 9. 2018 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – město Velké Hamry, IČO 00262595, se sídlem Velké Hamry 362, 468 45 Velké Hamry, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 2. 10. 2018 JUDr. Ondřejem Kochmanem, ev. č. ČAK 11557, se sídlem Belgická 276/20, 120 00 Praha (dále jen „zadavatel“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Zajištění dodávek tepla a teplé užitkové vody pro město Velké Hamry“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 20. 7. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 23. 7. 2018 pod ev. č. Z2018-024584, ve znění oprav uveřejněných dne 3. 8. 2018, dne 13. 8. 2018 a dne 17. 9. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 24. 7. 2018 pod ev. č. 2018/S 140-319946, ve znění oprav uveřejněných dne 3. 8. 2018 pod ev. č. 2018/S 148-338743, dne 11. 8. 2018 pod ev. č. 2018/S 154-353200 a dne 15. 9. 2018 pod ev. č. 2018/S 178-403199 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Dnem 23. 9. 2018, kdy Úřad návrh obdržel, bylo podle § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.
3. Navrhovatel v návrhu brojí proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky. Navrhovatel uvádí, že dle zadávacích podmínek zadavatel požaduje určitou technologii výroby a dodávky tepla a teplé užitkové vody (TE a TUV), přičemž navrhovatel uvádí, že používá technologii jinou a tedy je dle jeho názoru diskriminován, neboť mu zadávací podmínky jeho technologii neumožňují nabídnout. Navrhovatel dále napadá zadávací podmínky týkající se stanovení ceny plynofikace a požadavky na výrobu TE a TUV v objektech ve vlastnictví zadavatele. Navrhovatel rovněž uvádí, že zadávací podmínky nerespektují územní plánování.

4. Účastníky správního řízení podle ustanovení § 256 zákona jsou:
  - zadavatel,
  - navrhovatel.
5. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem č. j. ÚOHS-S0382/2018/VZ-27966/2018/533/LHI ze dne 25. 9. 2018.
6. Usnesením č. j. ÚOHS-S0382/2018/VZ-28483/2018/533/LHI ze dne 2. 10. 2018 Úřad určil navrhovateli lhůtu k provedení úkonu – sdělení, zda je navrhovatel ve správním řízení zastoupen, a pakliže ano, k doložení dokumentu, z něhož to bude patrné.
7. Dne 5. 10. 2018 obdržel Úřad vyjádření zadavatele z téhož dne k návrhu na zahájení správního řízení. Ve svém vyjádření zadavatel uvedl skutečnost, že mu navrhovatelem nebyl doručen stejnopis návrhu ve smyslu ustanovení § 251 odst. 2 zákona.
8. S ohledem na tvrzení zadavatele, že mu nebyl navrhovatelem doručen stejnopis návrhu a rovněž vzhledem k tomu, že ani ze zadavatelem předložené dokumentace o zadávacím řízení nevyplývá, že navrhovatel zadavateli doručil stejnopis návrhu, přičemž předmětná skutečnost nevyplývá ani ze samotného návrhu navrhovatele (příp. příloh návrhu), určil Úřad navrhovateli usnesením č. j. ÚOHS-S0382/2018/VZ-29051/2018/533/LHI ze dne 8. 10. 2018 lhůtu dvou dnů ode dne doručení citovaného usnesení k prokázání, k jakému datu doručil zadavateli stejnopis návrhu. Citované usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 10. 10. 2018.
9. V reakci na usnesení č. j. ÚOHS-S0382/2018/VZ-29051/2018/533/LHI ze dne 8. 10. 2018 doručil navrhovatel dne 11. 10. 2018 Úřadu sdělení, ve kterém konstatuje, že zákon nestanovuje způsob doručení stejnopisu návrhu a ani nestanoví povinnost, aby součástí návrhu byl i doklad o zaslání návrhu zadavateli. K tomu navrhovatel dále uvádí, že jako způsob doručení z důvodu technických problémů s internetovou sítí, kvůli kterým nemohl použít systém datových schránek, zvolil fyzické vložení stejnopisu návrhu do poštovní schránky zadavatele. Navrhovatel uvádí, že svoji povinnost zaslat na vědomí stejnopis návrhu zadavateli řádně splnil. K prokázání výše uvedeného navrhovatel přiložil ke svému sdělení čestné prohlášení předsedy představenstva ze dne 11. 10. 2018, kde tento prohlašuje, že dne 23. 9. 2018 stejnopis návrhu v uzavřené obálce vhodil do poštovní schránky zadavatele. Navrhovatel rovněž přiložil fotokopii obálky, ve které byl dle jeho tvrzení stejnopis návrhu obsažen.

II. ZÁVĚRY ÚŘADU

10. Po přezkoumání splnění zákonných podmínek vázících se k úkonu podání návrhu na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřad konstatuje, že navrhovatel nenaplnil požadavky stanovené v § 251 odst. 2 zákona, k čemuž uvádí následující rozhodné skutečnosti.
11. Podle § 53 odst. 1 správního správní orgán může usnesením uložit tomu, kdo má listinu potřebnou k provedení důkazu, aby ji předložil. Usnesení se oznamuje pouze osobě, které je povinnost ukládána.

12. Podle § 53 odst. 5 správního řádu předložení listiny je v případech a za podmínek stanovených zvláštním zákonem možné nahradit čestným prohlášením účastníka nebo svědeckou výpovědí.
13. Podle § 251 odst. 2 zákona, není-li stanoveno jinak, musí být návrh doručen Úřadu a ve stejnopisu zadavateli do 10 dnů ode dne, v němž stěžovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námitky odmítnul.
14. Podle § 257 písm. e) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže návrh nebyl doručen Úřadu a zadavateli ve lhůtách podle § 251 odst. 2 nebo 3 zákona nebo podle § 254 odst. 3 zákona.
15. Jak vyplývá z předložené dokumentace o zadávacím řízení, navrhovatel dne 30. 8. 2018 doručil zadavateli námitky ze dne 28. 8. 2018 proti zadávacím podmínkám. Zadavatel tyto námitky odmítl svým rozhodnutím ze dne 12. 9. 2018.
16. Z dokumentace o zadávacím řízení (zejm. z dodejky ke zprávě odeslané z datové schránky zadavatele) vyplývá, že rozhodnutí ze dne 12. 9. 2018, kterým zadavatel odmítl námitky navrhovatele, bylo navrhovateli dodáno, resp. podle § 211 odst. 6 zákona i doručeno prostřednictvím datové schránky dne 12. 9. 2018.
17. Podle § 251 odst. 2 zákona, není-li stanoveno jinak, musí navrhovatel návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele doručit Úřadu a ve stejnopisu zadavateli do 10 dnů ode dne, v němž obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námitky odmítnul. V šetřeném případě tak posledním dnem lhůty pro doručení stejnopisu návrhu zadavateli bylo pondělí 24. 9. 2018, neboť 10. den v daném případě připadal na sobotu 22. 9. 2018 a podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu je tak nutné považovat poslední den lhůty nejbližší příští pracovní den.
18. Úřad uvádí, že ustanovení § 251 odst. 2 zákona mimo jiného ukládá navrhovateli povinnost doručit stejnopis návrhu zadavateli v zákonem stanovené lhůtě. Ačkoliv navrhovatel není dle zákona povinen podat Úřadu společně s návrhem doklad, kterým by prokázal splnění uvedené povinnosti, v případě pochybnosti o okamžiku doručení stejnopisu návrhu zadavateli leží důkazní břemeno ohledně splnění této povinnosti na navrhovateli, který na základě svého právního jednání iniciuje správní řízení. K tomu Úřad pro úplnost dodává, že povinností Úřadu je mj. podle § 3 správního řádu postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Při samotném zjišťování stavu věci je pak třeba uplatnit pravidlo, že „neexistence se neprokazuje“, které vychází z tzv. negativní důkazní teorie, podle níž nelze po nikom spravedlivě požadovat, aby prokázal reálnou neexistenci určité právní skutečnosti (blíže viz např. náleží Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 22/10 ze dne 7. 4. 2010, příp. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 35/2006-104 ze dne 26. 7. 2006 nebo č. j. 2 Afs 57/2012-35 ze dne 5. 6. 2013). Úřad proto konstatuje, že po Úřadu (ostatně stejně jako po zadavateli) nelze požadovat prokázání toho, že navrhovatel skutečně nedoručil zadavateli stejnopis návrhu, nýbrž je to právě navrhovatel, který musí prokázat, že stejnopis návrhu v souladu s § 251 odst. 2 zákona zadavateli doručil.

19. V souvislosti se zde řešenou problematikou je možno ještě nad rámec uvedeného dodat, že v případech, kdy je požadováno prokázání způsobu a doby doručení písemnosti, jako je tomu ve zde posuzovaném případě, musí být zajištěn doklad objektivně stvrzující, že písemnost byla doručena, nebo že poštovní zásilka obsahující písemnost byla dodána, včetně dne, kdy se tak stalo. Ke splnění tohoto požadavku je možno např. v případě doručování prostřednictvím držitele poštovní licence zapotřebí požádat doručovatele o službu „DODEJKA“. V případě užití prostředků elektronických komunikací je možno za doklad o doručení považovat záznam (informaci), které jednotlivé elektronické prostředky umožňují a ze kterého je zřejmý okamžik a způsob doručení.
20. Úřad dále uvádí, že při doručování stejnopisu návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele se musí aplikovat stejná ustanovení zákona a výkladová pravidla, jako při doručování originálu návrhu Úřadu. Navrhovatel v takovém případě plní povinnost uloženou mu veřejným právem za účelem naplnění podmínek správního řízení. Zákon ani v ustanovení, kterým je povinnost uložena (§ 251 odst. 2 zákona), ani v ustanovení, kde je její porušení „sankcionováno“ [§ 257 písm. e) zákona], nečiní mezi doručením originálu a stejnopisu návrhu rozdíl, resp. ve vztahu k doručení stejnopisu je právní úprava vstřícnější a dává více možností pro způsob jeho doručení. Doručování návrhu Úřadu je výslovně upraveno v § 252 odst. 3 zákona, v němž je uvedeno *„Návrh a další podání je navrhovatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.“* Výše uvedená povinnost – elektronického doručování – pak ve vztahu k doručení stejnopisu návrhu zadavateli není v zákoně explicitně stanovena. Pro doručování stejnopisu návrhu zadavateli pak tedy platí, jak bylo výše uvedeno, možnost vícero způsobů doručování, přičemž pro zachování lhůty je možné např. podat návrh i v poslední den k poštovní přepravě, pakliže by dodavatel volil tento způsob doručování. Stejně tak ani není vyloučena možnost osobního doručení stejnopisu návrhu. Úřad však v tomto smyslu akcentuje, že je na uvážení navrhovatele, jaké prostředky při doručování stejnopisu návrhu zadavateli zvolí, je však třeba uvážit, že jednotlivé způsoby doručování mohou mít různou (nebo také žádnou) průkaznost a navrhovatel poté musí nést negativní následky s tím spojené.
21. V předmětné věci navrhovatel na výzvu Úřadu tvrdí, že doručoval stejnopis návrhu zadavateli osobně vhozením do poštovní schránky zadavatele. Navrhovatel tedy nedisponuje žádným dokumentem, kterým by bylo možné doručení stejnopisu návrhu prokázat. Navrhovatel k prokázání doručení předložil pouze čestné prohlášení předsedy představenstva navrhovatele ze dne 11. 10. 2018 a fotokopii obálky, která dle jeho tvrzení obsahovala stejnopis návrhu a kterou údajně vhodil do poštovní schránky zadavatele. K tomu Úřad uvádí, že současné znění správního řádu obsahuje obecnou úpravu dokazování ve správním řízení, resp. konkrétně § 53 odst. 5 správního řádu upravuje nahrazení listinného důkazu čestným prohlášením, povoluje možnost nahrazení listinného důkazu čestným prohlášením pouze v případech a za podmínek stanovených zvláštním zákonem. K míře vypovídací hodnoty čestného prohlášení se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. ve svém rozsudku ze dne 24. 5. 2006, sp. zn. 1 Afs 77/2005, ve kterém konstatoval, že *„Čestným prohlášením tedy nemůže být nikdy proveden důkaz: skutečnost jím nemůže být prokázána – pouze osvědčena. (Srov. ostatně i setrvalou judikaturu správních soudů v tomto směru – např. nepublikované rozsudky Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 2. 2000, sp. zn. 16 Ca 168/99,*

Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2002, sp. zn. 29 Ca 133/2001, nebo Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 7. 2002, sp. zn. 10 Ca 117/2002.) Nízká vypovídací hodnota čestného prohlášení se odrazila i v poměrně přísné zákonné úpravě podmínek, za nichž bylo možno připustit čestné prohlášení. Ustanovení § 39 odst. 1 správního řádu z roku 1967 svědčí o tom, že se jedná o institut výjimečný, který měl být užíván jen v úzce vymezených případech: čestné prohlášení nebylo podle tohoto ustanovení možno připustit tehdy, bránil-li tomu obecný zájem, byla-li by tím porušena rovnost mezi účastníky řízení nebo měly-li se by takto osvědčovat skutečnosti, k jejichž odbornému posouzení je třeba znaleckého posudku. V novém správním řádu (§ 53 odst. 5) je pak tento institut obecně nepoužitelný: lze jím sice nahradit předložení listiny, ovšem jen v případech a za podmínek stanovených zvláštním zákonem, nikoli obecně podle správního řádu, jak tomu bylo do 31. 12. 2005.“. Nejvyšší správní soud rovněž dodal, že „V některých fázích správních řízení spravujících se správním řádem, kde se lze obejít bez důkazu a postačí určitou skutečnost osvědčit, tedy může mít čestné prohlášení své místo. Pojmově je však vyloučeno jej užít tam, kde nelze určité skutečnosti stanovit jinak než dokazováním (...)“.

22. Úřad k tomu uvádí, že zákon neobsahuje speciální úpravu možnosti využití čestného prohlášení jako náhrady dokladu o doručení stejnopisu návrhu zadavateli a tudíž nelze na navrhovatelem předložené čestné prohlášení nahlížet jako na dostačující důkaz. V situaci, kdy zadavatel tvrdí, že mu předmětný stejnopis návrhu doručen nebyl, přičemž navrhovatel ani na základě tohoto tvrzení, o kterém byl informován v rámci usnesení č. j. ÚOHS-S0382/2018/VZ-29051/2018/533/LHI ze dne 8. 10. 2018, nedoložil Úřadu ve lhůtě stanovené v předmětném usnesení (ani později) žádný doklad, který by prokazoval doručení stejnopisu návrhu zadavateli, ačkoliv k tomu byl předmětným usnesením Úřadem vyzván, nýbrž pouze reagoval tvrzeními a listinami které nijak neprokazují doručení stejnopisu návrhu zadavateli. Lze uzavřít, že navrhovatel neunesl své důkazní břemeno ohledně prokázání doručení stejnopisu návrhu zadavateli. Nelze tedy mít za dané, že navrhovatel stejnopis návrhu zadavateli doručil, přičemž i zadavatel uvádí, že mu tento ze strany navrhovatele doručen nebyl. Dle názoru Úřadu nelze na postup (rozhodnutí) Úřadu nahlížet jako na jakkoliv přísné, neboť navrhovatel si musel být vědom toho, že důkazní břemeno ohledně doručení stejnopisu návrhu zadavateli leží na něm a k prokázání této skutečnosti nepostačí pouhé jeho tvrzení, popř. doložení čestného prohlášení. Na uvedeném ani ničeho nemění skutečnost, že zákon nevyžaduje jako součást návrhu doklad o doručení stejnopisu návrhu zadavateli; navrhovatel si však musí být vědom toho, že v případě pochybností o splnění této jeho povinnosti, je to právě on, kdo nese důkazní břemeno ohledně včasnosti doručení stejnopisu návrhu zadavateli. Z konstrukce zákona je zcela evidentní, že zákonodárce klade důraz na to, aby zadavateli byl stejnopis návrhu doručen ve stejné lhůtě jako Úřadu. Pro iniciaci věcného přezkumu u Úřadu tedy nepostačuje „pouze“ včasné doručení návrhu Úřadu, nýbrž i zadavateli, jehož zákonnost postupu je navrhovatelem zpochybňována. O tom svědčí právě dikce ustanovení § 257 písm. e) zákona, podle nějž je Úřad povinen správní řízení zastavit mj. z důvodu, kdy není stejnopis návrhu doručen zadavateli ve lhůtě.
23. Pro úplnost Úřad dodává, že by v šetřeném případě nemohla obstát ani případná argumentace navrhovatele, že zadavatel o jím podaných námitkách nerozhodl v souladu s ustanovením § 245 odst. 1 zákona, což by bylo předpokladem pro aplikaci ustanovení § 251 odst. 3 zákona, dle něhož lze v takovém případě doručit návrh Úřadu a zadavateli nejpozději

do 25 kalendářních dnů ode dne odeslání námitek stěžovatelem. Zadavatel totiž o námitkách rozhodnutím ze dne 12. 9. 2018 podle § 245 odst. 1 zákona rozhodl a toto rozhodnutí navrhovateli dne 12. 9. 2018 doručil. Vzhledem k této skutečnosti tudíž v této věci není dán důvod pro uplatnění § 251 odst. 3 zákona, tzn. aplikace citovaného ustanovení je vyloučena. Právě řečené znamená, že navrhovatel měl povinnost doručit návrh Úřadu a ve stejnopisu zadavateli ve lhůtě podle § 251 odst. 2 zákona, tj. do 10 dnů ode dne, v němž navrhovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel jeho námítky odmítnul, přičemž však v této lhůtě stejnopis návrhu zadavateli nedoručil, resp. to před Úřadem nijak neprokázal.

24. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že navrhovatel nesplnil všechny zákonné požadavky vážící se k úkonu podání návrhu, když stejnopis návrhu nedoručil zadavateli ve lhůtě stanovené v § 251 odst. 2 zákona, tj. ve lhůtě do 10 dnů ode dne, v němž navrhovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel jeho námítky odmítnul, tj. do dne 24. 9. 2018, neboť desátý den připadl na sobotu 22. 9. 2018, tzn. lhůta pro podání návrhu, stejně tak stejnopisu návrhu zadavateli končila následující pracovní den, tedy v pondělí 24. 9. 2018.
25. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl o zastavení správního řízení podle § 257 písm. e) zákona, neboť stejnopis návrhu nebyl doručen zadavateli ve lhůtě stanovené v § 251 odst. 2 zákona, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.
26. Pro úplnost Úřad poznamenává, že z důvodu procesní ekonomie již považoval za neúčelné stanovit účastníkům řízení lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 261 odst. 3 zákona, neboť Úřad je povinen dle § 6 odst. 2 správního řádu postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby co možná nejméně zatěžoval. Za situace, kdy je zřejmé, že je dán důvod pro zastavení správního řízení podle § 257 písm. e) zákona, by vyjádření účastníků řízení k otázkám, jejichž závazné posouzení mělo být obsahem rozhodnutí za situace, kdy by nebyl dán důvod pro zastavení správního řízení, a jejichž okruh (tedy předmět řízení) byl vymezen na základě podaného návrhu navrhovatele, účastníkům řízení mohlo způsobit toliko zbytečné náklady, aniž by takové vyjádření mohlo ovlivnit výsledek správního řízení. Z toho důvodu Úřad lhůtu podle § 261 odst. 3 zákona účastníkům řízení nestanovil.

POUČENÍ

Proti tomuto usnesení lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad nemá podle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek. Podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona

se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží:

JUDr. Zdeněk Holásek, 28. října 2073/31, 466 01 Jablonec nad Nisou

JUDr. Ondřej Kochman, Belgická 276/20, 120 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy